୨୨-୧୨-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ□: ୨୪.୦୩.୮୫ ମଧୁବନ

"ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ"

ଆଜି ସ୍ନେହର ସାଗର ବାପଦାଦା ଯିଏକି ନିୟମ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ମଧ୍ୟ ପକ୍କା ଅଟନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କର ଜମା ଖାତାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଜମାଖାତାରେ କେତେ ପୁଣ୍ୟର ପୁଞ୍ଜି ରହିଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଖାତା ଜମା କରିବା କାହିଁକି ନା ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ଜମା କରିଥିବା ପୁଣ୍ୟର ପୁଞ୍ଜି ଅନୁସାରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରିଚାଲିବ । ବାସ୍ତବରେ କେବଳ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଯେତେ ସମୟ ତୁମେମାନେ ପୂଜ୍ୟ ହେଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜ୍ୟପଦର ଅଧିକାରୀ ହେଉଛ ସେହି ହିସାବରେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ପୂଜା ହେଉଛି । ଯଦି ରାଜ୍ୟ ପଦ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରହିବ ତେବେ ପୂଜ୍ୟ ସ୍ୱରୂପ ମଧ୍ୟ ସେହି ଅନୁସାରେ ହିଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବ ଏବଂ ସେହି ପରିମାଣରେ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବେ । ସେଠାରେ ପ୍ରଜାମାନେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ବିଶ୍ୱ ମହାରାଜା ବା ରାଜାଙ୍କୁ ମାତା-ପିତା ଭଳି ସ୍ନେହ କରିବେ । ସେହି ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ମହାନ ଆତ୍ମାକୁ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଇଷ୍ଟଦେବ ମନେ କରି ପୂଜା କରିବେ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ସେହି ଅନୁସାରେ ମହାନ ଇଷ୍ଟଦେବ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ସେହି ହିସାବରେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ଆଧାରରେ ହିଁ ରାଜ୍ୟପଦ ଏବଂ ପୂଜ୍ୟପଦ ଉଭୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ରାଜ୍ୟପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ, ଆଉ ଅଧାକଳ୍ପ ପୂଜ୍ୟ ପଦକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ତେଣୁ ଏହି ଜନ୍ମ ବା ଜୀବନ ବା ଯୁଗ ସାରା କଳ୍ପର ଖାତାକୁ ଜମା କରିବାର ଯୁଗ ବା ଜୀବନ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ସ୍ଲୋଗାନ ଅଛି, ମନେ ଅଛି ତାହା କ'ଣ ? ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ । ଏହା ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଏବଂ ଏହି ଜୀବନ ପାଇଁ ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନ ଲାଗୁ ହେଉଛି ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଲାଗୁ ହେଉଛି । ଯଦି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ସହିତ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନକୁ ସ୍ମରଣ କରିବେ ଯେ ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ, ତେବେ କ'ଣ ହେବ ? ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତୀବ୍ର ଗତିଶୀଳ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବେ, ତା' ସହିତ ଏହି ସ୍ଲୋଗାନ ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହକୁ ମଧ୍ୟ ବଢାଇଥାଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜାଗୃତି ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଆସିଯାଏ । ଆଚ୍ଛା ପୁଣି କେବେ କରିଦେବି, ଦେଖିବା, କରିବାକୁ ତହେବ, ଚାଲିବାକୁ ତ ହେବ, ହେବାକୁ ତ ନିଶ୍ଚିତ ପଡିବ— ଏହିଭଳି ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥର ସଂକଳ୍ପ ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ କାହିଁକି ନା ସ୍ମୃତି ଆସିଗଲା—ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ । ଯାହା କିଛି କରିବାର ଅଛି ତାହା ଏବେ ହିଁ କରିନିଅ, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ।

ସମୟ ବଦଳିଗଲେ କେବେ କେବେ ଶୁଭସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯାଏ । ଶୁଭକର୍ମକୁ ଯେଉଁଭଳି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ କରିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିଥିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ବଦଳିଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଆସନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ବିଶେଷତା କ'ଣ ଦେଖିଥିଲ ? କେବେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ହିଁ କରିବାର ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ତୁରନ୍ତଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ । ଯଦି ତୁରନ୍ତ ଦାନ କରିଲ ନାହିଁ, ଚିନ୍ତା କରିଲ, ସମୟ ଲଗାଇଲ, ପ୍ରଥମେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତା'ପରେ ତା'କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଲ ତେବେ ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତଦାନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଦାନ କୁହାଯିବ । ତେବେ ତୁରନ୍ତଦାନ ଏବଂ ଦାନ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ରହିଛି । ତୁରନ୍ତଦାନ ମହାଦାନ ଅଟେ । ମହାଦାନର ଫଳ ମଧ୍ୟ ମହାନ ହୋଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂକଳ୍ପକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଚିନ୍ତା କରିଥାଅ ଆଚ୍ଛା— କରିବି ତ, ଏବେ ନୁହେଁ କିଛି ସମୟ ପରେ କରିବି, ଏବେ ଏତିକି କରିଦେଉଛି, ଏହିଭଳି ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା ଭିତରେ ଯେଉଁ ସମୟ ରହିଯାଉଛି ସେଥିପାଇଁ ମାୟାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଉଛି । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କ ଖାତାରେ ଅନେକ ଥର ଦେଖିବାକୁ ପାଉଛନ୍ତି ଯେ ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା ମଝିରେ ଯେଉଁ ସମୟ ରହିଯାଉଛି ସେହି ସମୟରେ ମାୟା ଆସିଯାଉଛି, ତେଣୁ କରିଥିବା ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ବଦଳି ଯାଉଛି । ଧରିନିଅ କେବେ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ବା ମନ ଦ୍ୱାରା କିଛି କରିବା ପାଇଁ ଭାବିଛ କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ବିଳମ୍ବ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯାହାକୁ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ କରିବା ପାଇଁ ଭାବିଥିଲ କରିବା ସମୟରେ ତାହା ବଦଳିଯାଉଛି । ମଝିରେ ସମୟ ମିଳିଯିବାରୁ ଏବଂ ମାୟାର ପ୍ରଭାବ ଥିବା କାରଣରୁ ଯେଉଁ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟରେ ୮ ଘ□ା ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଭାବିଥିବ ସେଥିରେ ୬ ଘ□ା ସହଯୋଗ ଦେବ ଅର୍ଥାତ୍ ୨ ଘ□ା କମ୍ ହୋଇଯିବ କାରଣ ପରିସ୍ଥିତି ହିଁ ସେହିଭଳି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ । ସେହିଭଳି ଯଦି ଧନର ସେବାରେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଭାବିଥିବ ତେବେ କରିବା ବେଳକୁ ତାହା ୫୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଯିବ, ଏତେ ଅନ୍ତର ଆସିଯିବ କାହିଁକି ନା

ଏହା ମଝିରେ ମାୟାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯିବ । ତା’ ସହିତ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଆସିବ— ଆଚ୍ଛା ଏବେ ୫୦ଟଙ୍କା ଦେଇଦେବି, ଆଉ ୫୦ ଟଙ୍କା ପରେ ଦେଇଦେବି । ସବୁ ତ ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଶରୀର-ମନ ଏବଂ ଧନରେ ତୁରନ୍ତ ଦାନର ହିଁ ମହାପୁଣ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ବଳି ଚଢାଇବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିବ ଯେଉଁ ପଶୁ ତୁରନ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ଚୋଟରେ ବଳିପଡିଥାଏ ତାହା ହିଁ ମହାପ୍ରସାଦ ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ତୁରନ୍ତ ବଦଳରେ ଚିତ୍କାର କରୁଥିବା ବଳି ଯେପରି ମହାପ୍ରସାଦ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ସେହିପରି ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଭାବୁଥା’ନ୍ତି ଏହା କରିବି କି ନାହିଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁରନ୍ତଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ ବ□ିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହି ଗାୟନ ବ□ମାନ ସମୟର ହିଁ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାବିବା ଏବଂ କରିବା ତୁରନ୍ତ ହେବା ଦରକାର । ଭାବି ଭାବି ରହିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କେତେ ଥର ଏଭଳି ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥାଆନ୍ତି— ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଭାବିଥିଲି କିନ୍ତୁ ସେ କରିନେଲେ- ମୁଁ କରିପାରିଲି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯିଏ କରିଦେଇଥା’ନ୍ତି ସେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା’ନ୍ତି । ଯିଏ ଭାବୁଥା’ନ୍ତି ସେ ଭାବି ଭାବି ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ପହ□ିଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାହାକୁ ତୁରନ୍ତ ନ କରିଲ ତାକୁ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ କୁହାଯିବ ସେଥିପାଇଁ ଶୁଭକାର୍ଯ୍ୟ ବା ଶୁଭ ସଂକଳ୍ପ ପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି— ”ତୁରନ୍ତ ଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ” । କେବେକେବେ କେହି କେହି ପିଲା ବଡ ଖେଳ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇଥା’ନ୍ତି । ତାଙ୍କର ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଏତେ ଜୋର୍‌ରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ତାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ କହିଥା’ନ୍ତି କ’ଣ କରିବି ହୋଇ ତ ଗଲାଣି, ମୁଁ ରୋକି ପାରିଲି ନାହିଁ, ଯାହା ମନକୁ ଆସିଲା ତାହା କରିଦେଲି । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟର୍ଥକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ କ□ୋଲିଙ୍ଗ୍ ପାୱାର ଦରକାର । ଗୋଟିଏ ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଫଳ ପଦ୍ମଗୁଣା ହୋଇ ମିଳିଥାଏ ସେହିପରି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ହିସାବ କିତାବ ହେଲା ଉଦାସ ହେବା, ନିରାଶ ହେବା ବା ଖୁସି ହଜିଯିବା ବା ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନପାରିବା— ଏହା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏର ଅନେକ ଗୁଣା ହିସାବରେ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ଭାବିଥା’ନ୍ତି— କଥା ତ କିଛି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କିଏ ଜାଣେ କାହିଁକି ଖୁସି ହଜିଗଲା ! କଥା ତ ସେମିତି କିଛି ବଡ ନଥିଲା କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଦିନରୁ ଖୁସି କମିଯାଇଛି । ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ କାହିଁକି ଏକା ଏକା ରହିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି । ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି କେଉଁଆଡେ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯିବି କୁଆଡେ ? ଏକୁଟିଆ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସଂଗ ବିନା ଏକା ଏକା ତ ଯିବାର ନାହିଁ ନା । ଏମିତି ଦୁନିଆ ହିସାବରେ ବରଂ ଏକୁଟିଆ ହୋଇଯାଅ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କ ସଂଗରୁ କେବେ ବି ଅଲଗା ହୁଅ ନାହିଁ । ଯଦି ବାବାଙ୍କ ସଂଗ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ହୋଇଗଲ ତେବେ ଏହିଭଳି ବୈରାଗ୍ୟ, ଉଦାସୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ମଠ ଅଛି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନ ନୁହେଁ କାରଣ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ଅଟ ନା । ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହିବାର ଯୁଗ । ଏହିଭଳି ବିଚିତ୍ର ଯୋଡି ସାରା କଳ୍ପରେ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଚାହେଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାର କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ଯୋଡି ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ନା ସେଥିପାଇଁ ସଂଗମଯୁଗର ଏହି ଯୁଗଳ ରୂପଠାରୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଅଲଗା ହେଲ ତେବେ ମାୟାର ଶିକାର ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବ ଅଛି ନା ! ତା’ପରେ କ’ଣ କରୁଛ ? କେତେବେଳେ ସାଗର କୂଳକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଅ, କେତେବେଳେ ଛାତ ଉପରକୁ ତ କେତେବେଳେ ପାହାଡ ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଅ । ଯଦି ଜ୍ଞାନର ଚିନ୍ତନ-ମନ୍ଥନ କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଛ, ତେବେ ତାହା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡି ଏକୁଟିଆ କେବେ ବି ଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯେଉଁଆଡେ ବି ଯାଅ, ସାଥୀରେ ଯାଅ, ଏହା ତୁମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଟେ । ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରକେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ ନା । ସାଥୀରେ ରହିବି, ସାଥୀରେ ଯିବି... । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ବା ସାଗର କୂଳକୁ ଚାଲିଯିବି । ନା । ସାଥୀରେ ରହିବାର ଅଛି ଏବଂ ସାଥୀ ହୋଇଯିବାର ଅଛି । ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମସ୍ତେ ଦୃଢ ଭାବରେ କରିଛ ନା ! ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପଧାରୀ ଆତ୍ମା ସର୍ବଦା ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଏ । ଦୃଢତା ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବିକାଠି । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ ଭାବରେ କରିଛ ନା । ଯେଉଁଠି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଦୃଢତା ରହିଛି ସେଠାରେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ରହିଛି । ଯଦି ଦୃଢତା କମ ଅଛି ତେବେ ସଫଳତା ମଧ୍ୟ କମ୍ ମିଳିବ ।

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ବିଶେଷତା କ’ଣ ଦେଖିଥିଲ ! ତୁରନ୍ତ ଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ ଦେଖିଲ ନା, କେବେ ଭାବିଥିଲେ ଆଗକୁ କ’ଣ ହେବ ? ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରିବି ତା’ପରେ କରିବି, ନା । ତୁରନ୍ତ ଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ କାରଣରୁ ନମ୍ବରୱାନ ମହାନ ଆତ୍ମା ହୋଇଗଲେ ସେଥିପାଇଁ ଦେଖ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ମହାନ ଆତ୍ମା ହେବା କାରଣରୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବରୱାନ ପୂଜା ପାଇବାର ପାତ୍ର ହୋଇଗଲେ । ଏହି ଜଣେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାର ମଧ୍ୟ ପୂଜନ ହେଉଛି । ବାଲ୍ୟଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛ ନା ଏବଂ ଯୁବକ ଅବସ୍ଥାରେ ରାଧା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୂଜା ହେଉଛି, ତୃତୀୟରେ ଗୋପଗୋପୀ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଗାୟନ

ଏବଂ ପୂଜନ ହେଉଛି । ଚତୁର୍ଥରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ପୂଜନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଏହି ଜଣେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ମହାନ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଆୟୁଷର ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ରର ଗାୟନ ଏବଂ ପୂଜନ ହେଉଛି । ରାଧାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ହେଉଛି କିନ୍ତୁ ରାଧାଙ୍କୁ ବାଳିକା ରୂପରେ କେବେ ବି ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲାଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଝୁଲାଇଥା'ନ୍ତି । ଅଧିକ ସ୍ନେହ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ରାଧା ସାଥୀରେ ଥିବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କର ନାମ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । କାହିଁକି ନା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ନମ୍ବର ଭିତରେ ଅନ୍ତର ତ ରହିବ ନା । ତେବେ ନମ୍ବରୱାନ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ? ମହାପୁଣ୍ୟ । ମହାନ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାରୁ ମହାନ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଗଲେ । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଥିଲି ନା, ତୁମମାନଙ୍କର ପୂଜାରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର ରହିବ । କେହି କେହି ଦେବୀ ବା ଦେବତାଙ୍କର ପୂଜା ବିଧିପୂର୍ବକ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଆଉ କାହାର କାମଚଳା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଏହାର ବିସ୍ତାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ । ପୂଜାର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବିସ୍ତାର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଜମାର ଖାତାକୁ ଦେଖୁଥିଲି । ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ସମ୍ପ□, ଶକ୍ତି ରୂପକ ସମ୍ପ□, ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ସମ୍ପ□କୁ କେତେ ଜମା କରିଛ ଏବଂ ସମୟର ସମ୍ପ□କୁ ମଧ୍ୟ କେତେ ଜମା କରିଛ । ଏହି ଚାରିଟି ଯାକ ସମ୍ପ□କୁ କେତେ ଜମା କରିଛ, ସେହି ଖାତାକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଚାରିଟିଯାକ ଖାତାକୁ ଚେକ୍ କରିବ । ଫଳାଫଳ କ'ଣ ଦେଖିଲେ ବାପଦାଦା ତା'ପରେ ଶୁଣାଇବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପ□କୁ ଜମା କରିବା ସହିତ ପ୍ରାପ୍ତିର କ'ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଜମା କିପରି କରିବ । ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଉପରେ ଆଉ କେବେ ଶୁଣାଇବି । ବୁଝିଲ ।

ଏଠାରେ ସମୟ ତ ସୀମିତ ଅଟେ ନା । ନିଜର ଶରୀର ନଥିବା କାରଣରୁ ବାପଦାଦା ଅନ୍ୟର ଶରୀରକୁ ଆସିଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସୀମିତ ସମୟ ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଉଧାର ନେଇଥିବା ଶରୀର ତାହା ବି ମଧ୍ୟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ପାର୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ମଜା ଲାଗୁଛି । କାରଣ ବାପଦାଦା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ତିନିକାଳକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ନା ଏବଂ ପିଲାମାନେ କେବଳ ନିଜର ବ□ମାନକୁ ଅଧିକ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ କେବେ କିପରି, କେବେ କିପରି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ତିନିକାଳକୁ ଜାଣିଥିବା କାରଣରୁ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଇଏ କଳ୍ପ ପୂର୍ବର ହକ୍‌ଦାର ବା ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା । ଏବେ କେବଳ ଟିକିଏ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ହଲଚଲ୍ ଭିତରେ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏବେ ହଲଚଲ୍ ଏବଂ ଏବେ ଏବେ ଅଚଳ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବ□ମାନକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏମିତି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବିଶେଷତା ନଥିବ ! ପ୍ରଥମ ବିଶେଷତା ହେଲା ଯାହାକି ଏଠାରେ ପହ□ିଯାଇଛ । ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ବିଶେଷତା ନଥାଉ ପୁଣି ବି ସମ୍ମୁଖରେ ମିଳନ କରିବାର ଭାଗ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ତ ବିଶେଷତା ହେଲା ନା । ଏହା ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଭା ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା !

ସର୍ବଦା ତୁରନ୍ତ ଦାନ ମହାପୁଣ୍ୟ କରିବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା କେବେକୁ ଏବେରେ ପରିବ□ନ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ସମୟର ବରଦାନକୁ ଜାଣି ଦିବ୍ୟ ବରଦାନରେ ନିଜର ଅ□ ଭରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପଦର ଅଧିକାରୀ ହେଉଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୁଗଳ ରୂପରେ ରହୁଥିବା ସଦାକାଳର ସାଥୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ବିଦାୟ ନେବା ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯାଦପ୍ୟାର ଦେଇ ବାପଦାଦା କହିଲେ:-

ବାପଦାଦା ଚାରିଆଡର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସ୍ନେହଭରା ଯାଦପ୍ୟାର ପଠାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନର ସ୍ନେହୀ ସନ୍ତାନମାନେ ସ୍ନେହର ସହିତ ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ନେହ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ଚାଲିବ । ସ୍ନେହର ସହିତ ସେବା କରୁଥିବା କାରଣରୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ମେହନତରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମୋହବତ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହର ସହିତ ସେବା କରୁଥିବା କାରଣରୁ ମୁଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଦେଖିବାକୁ ତ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ତାହା ମୋହବତ୍ ହିଁ ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ସେବା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ନିଜର ବ□ମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଜମା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ବ□ମାନ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ମିଳୁଛି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ

ଜମା ହେଉଛି । ତେଣୁ ସେବା କରୁନାହଁ କିନ୍ତୁ ଅବିନାଶୀ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ନିଜର ଜମା ଖାତାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରୁଛ । ଟିକିଏ ସେବା କରୁଛ କିନ୍ତୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଖାତା ଜମା ହୋଇଯାଉଛି ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସେବାକୁ କ'ଣ କୁହାଯିବ ? ଜମା ହେଲା ନା ! ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାପଦାଦା ୟାଦପ୍ୟାର ପଠାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜକୁ ଯଦି ସମର୍ଥ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବେ ତେବେ ସମର୍ଥ ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ସଫଳତା ସୁନିଶ୍ଚିତ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ନାମ ସହିତ ବିଶେଷ ୟାଦପ୍ୟାର ସ୍ୱୀକାର କରିବ । (ଦିଲ୍ଲୀର ପାଣ୍ଡବ ଭବନରେ ଟେଲେକ୍ସ ମେସିନ୍ ଲାଗିଛି) ଦିଲ୍ଲୀ ନିବାସୀ ପାଣ୍ଡବ ଭବନର ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ କାହିଁକି ନା ଏହି ସବୁ ସାଧନ ଗୁଡିକ ସେବାରେ ଲାଗିବା ପାଇଁ ହିଁ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତେଣୁ ସାଧନ ପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ନୁହେଁ । ବାପଦାଦା ସେବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ଏହି ସବୁ ସାଧନଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ବେହଦର ଅବିନାଶୀ ସେବା କରିଚାଲିବ ଏବଂ ଖୁସି ଖୁସିରେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏହି ସାଧନ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ପହ□ାଉଥିବ ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସେବାର ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଏବଂ ଖୁସିକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଏହି ଖୁସିରେ ସର୍ବଦା ଆଗକୁ ଆଗକୁ ତ ବଢ଼ିଚାଲୁଥାଅ । ତେବେ ପାଣ୍ଡବ ଭବନ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ଖୁସିର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଅତିଥି ସତ୍କାର କରିବାରେ ସର୍ବଦା ଆଗରେ ରହିବା । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା କେତେ ଅତିଥି ସତ୍କାର କରି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଅତିଥି ସତ୍କାର କରିବାରେ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ନାମକୁ ବିଖ୍ୟାତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ନାମକୁ ବିଖ୍ୟାତ କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥା'ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ତରଫରୁ ୟାଦପ୍ୟାର ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଅମୃତବେଳା ୬ଟା ସମୟରେ ବାପଦାଦା ପୁନର୍ବାର ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇଲେ ତଥା ୟାଦପ୍ୟାର ମଧ୍ୟ ଦେଲେ-
୨୫.୦୩.୮୫

ଆଜି ସାରାଦିନ ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ମନେ କରି ଉଡିବାର ଅନୁଭବ କରିବ । କର୍ମଯୋଗୀ ହେବାର ପାର୍ଟ କରି କର୍ମ ଏବଂ ଯୋଗର ସନ୍ତୁଳନକୁ ଚେକ୍ କରିବ, ଦେଖିବ କର୍ମ ଏବଂ ଯୋଗ ଉଭୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହୁଛି ? ଯଦି କର୍ମ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରହିଲା ଏବଂ ଯୋଗ କମ୍ ରହିଲା ତେବେ ଏହାକୁ ସନ୍ତୁଳନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯୋଗକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରଖିବା ପାଇଁ ଯଦି କର୍ମ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ବି ସନ୍ତୁଳନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ କର୍ମ ଏବଂ ଯୋଗର ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରି ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ସାରା ଦିନ ଏହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜର କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ନିକଟତର ହେବାର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ସାରା ଦିନ କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତି ବା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଫରିସ୍ତା ସ୍ୱରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ଚଲାବୁଲା କରିବ ଏବଂ ତଳକୁ ଆସିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ବଳ ସ୍ଥିତିକୁ ଆସିବ ନାହିଁ । ଆଜି ଆଦୌ ତଳକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ଉପରେ ହିଁ ରହିବ । ଯଦି କେହି କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା କାରଣରୁ ତଳକୁ ଆସି ବି ଯାଆନ୍ତି ତେବେ ପରସ୍ପରକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ, ସମର୍ଥ କରାଇ ସମସ୍ତେ ଉଚ୍ଚା ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରିବ । ଏହା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜିର ପାଠପଢାର ଧାରଣା ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ହୋମୱାର୍କ । ତୁମର ଏହି ପାଠପଢାରେ ପଢିବା କମ୍ ଏବଂ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଅଧିକ ।

ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବା, ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ଭଳି ହେବାର ଲକ୍ଷକୁ ଧାରଣ କରି ଆଗକୁ ବଢୁଥିବା, ଉଡିବାର ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ଗୁଡ୍‌ମର୍ଣ୍ଣିଂ ।

ବରଦାନ:- ମଧୁରତା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ସମୀପତାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରାଉଥିବା ମହାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ମଧୁରତା, ବାଣୀରେ ମଧ୍ୟ ମଧୁରତା ଏବଂ କର୍ମରେ ମଧ୍ୟ ମଧୁରତା ରହିଛି ସେହିମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ସମୀପବ□ୀ ଅଟନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନ ବୋଲି କହି ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ମିଠା ମିଠା ବାବା କହି ପ୍ରତ୍ୟୁ□ର ଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତିଦିନର ଏହି ମଧୁରବାଣୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧୁରତା ସମ୍ପନ୍ନ କରିଦେଉଛି । ଏହିଭଳି ମଧୁରତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ମହାନ ଅଟନ୍ତି । ମଧୁରତା ହିଁ ମହାନତା । ଯଦି ମଧୁରତା ନାହିଁ ତେବେ ମହାନତାର ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କୌଣସି ବି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ସ୍ଥିତିରେ ରହି କର ତେବେ ମନୋରଞ୍ଜନର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ।